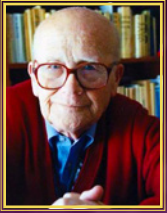

PHONG TRÀO CURSILLO

Bản Tin Trung Ương

Tôi Tá Chúa

Eduardo Bonnin Aguiló

Sáng Lập Viên

Phong trào Cursillo

1917 – 2008

Tháng 2, 2024

Trang Nhà

Cursillo Là Gì?

Trung Tâm Học Liệu

Tài Liệu Cursillo

Bản Tin Trung Ương

Xin & Gửi Palancas

Ủng Hộ PT Cursillo

Mẫu Đơn & Thông Báo

Nối Kết & Liên Lạc

National Cursillo Center
P.O. Box 799
Jarrell, Texas 76537
512-746-2020
512-746-2030 (Fax)

Dấu chỉ **HY VỌNG**

Cuộc Phỏng vấn Eduardo Bonnin do Giám mục Paul Josef Cordes thực hiện, Phần Cuối

Khoảng đầu năm 1997, ông Eduardo Bonnin được Đức Giám mục Paul Josef Cordes ở Vatican (Hồng Y và Chủ tịch danh dự Hội đồng Giáo hoàng “Đồng Tâm”). Giám mục Cordes được mời để phỏng vấn bảy vị sáng lập của các Phong trào hiện hành trong Giáo hội để chuẩn bị cho Đại hội Thế giới lần thứ nhất của những Phong trào trong Giáo hội, được dự trù tổ chức vào năm 1998 ở Roma.

18. Giám Mục Cordes: Đặc sủng của ông được phản ánh như thế nào trong lòng thế giới hiện đại?

Eduardo Bonnin: Mặc dù chúng không rõ ràng, nhưng con không muốn nghi ngờ ý định tốt của những người hay lợi dụng lòng quảng đại cá nhân của những người mới hoán cải bằng cách định hướng cho họ, không hướng về thế giới nơi họ đang sống, mà là về các công việc nội bộ của Giáo hội. Điều này được thể hiện trong việc dạy giáo lý hoặc thăm viếng người già, v.v. bởi vì có rất nhiều hoạt động cần có những người tốt tham gia. Có điều gì tốt hơn cho những người đã được hoán cải này trong khóa Cursillo không? Nếu kết quả là công tác này làm vui lòng họ, họ sẽ có cảm giác hài lòng và tin rằng mình đã làm tốt. Các động lực hoán cải của họ, vốn được cho là sẽ tiếp tục, làm sống động tâm hồn, và họ rất hài lòng với những điều tốt đẹp đang làm. Họ cảm thấy mãn nguyện.

Chúng ta không thể tránh khỏi lối suy nghĩ là sẽ có sự khác biệt và hiệu quả hơn khi hướng những người vừa được hoán cải từ những khóa Cursillo đến với thế giới, hướng tới thế giới của chính họ, nơi họ đang sống, và sống trong đó như những Kitô hữu, với phương cách tự nhiên, với niềm vui và tính tự nguyện.

Nhưng thay vì làm điều này, điều ngược lại hầu như luôn luôn được khuyến khích: các thành viên của chúng con đã được mời dạy một lớp giáo lý, tham gia ca đoàn giáo xứ, v.v. Tất cả những điều này thường là đưa đến, và theo một cách hơi tuyệt vọng, giải pháp thay thế sau: nếu người đó rất thông minh nhưng không thánh thiện lắm - con nói là thánh thiện lắm - người đó cố gắng đảm bảo điều tốt hơn cho bản thân, và nếu đồng ý với bất cứ điều gì được yêu cầu, người đó có thể nói lời từ biệt với chồng hoặc vợ của mình, con cái, các mối quan hệ công việc và bạn bè của mình, bởi vì người đó không còn thời gian cho bản thân. Theo thiện ý của con, người đó có thể trở nên rất thánh thiện trên con đường này, nhưng họ sẽ không phải là mẫu thánh thiện mà thế giới và Giáo hội ngày nay cần đến.

Trong bối cảnh được sắp đặt trước này, những người làm việc trong các lãnh vực văn hóa, chính trị, kinh tế và trong cuộc sống xã hội của họ sẽ bị bứng ra khỏi môi trường nơi mà Chúa đã đặt để họ và được chuyển sang chỉ làm các việc đạo đức. Nếu những người này nghĩ vì họ có thói quen có ý tưởng và tính cách của mình, họ được yêu cầu cầu nguyện. Con không muốn nghĩ rằng những người cầu nguyện không thể là một người không muốn bị làm phiền, cũng như không nghĩ một linh mục có thể được phục vụ tốt hơn bởi hai mươi người vâng lời ngài, hơn là một người có khả năng có ý tưởng của mình. Nếu một người có một đời sống Kitô hữu sâu sắc, với nhân cách được uốn nắn bởi ân sủng, điều này sẽ cho phép người đó truyền giáo bằng cách trở thành ánh sáng, muối và men giữa các đồng nghiệp và bạn bè của họ, và chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến môi trường của họ một cách hữu hiệu.

Con không thể tránh khỏi suy nghĩ rằng người ta sẽ không tiến xa hơn nếu nền văn hóa, chính trị, kinh tế và đời sống xã hội không thể trông cậy vào những người Kitô hữu thực sự với niềm xác tín, quyết tâm và sự kiên trì. Các khóa Cursillo không phải là cách duy nhất để đạt được điều này, nhưng nếu chúng được sử dụng đúng mục đích, thì có thể biến điều này thành hiện thực, điều mà ngay từ đầu đã khiến chúng con tràn ngập niềm vui. Điều này đã được cha Beda Bernegger nêu rõ:

“Nếu Kitô giáo có khả năng làm cho những người ngoại đạo thấy rằng nó có thể đoàn kết trong một tinh thần gia đình, những người thuộc các tầng lớp xã hội đa dạng nhất, từ trí thức đến công nhân, từ người công chức đến người lao công, từ một nữ doanh nhân đến phụ nữ bình thường, thì thực tại đơn giản sẽ hành động với một sức mạnh không thể cưỡng lại và sẽ trở thành công cụ hoàn hảo nhất cho hoạt động tổng đồ.”

19. Giám Mục Cordes: Đối với ông, ông có mối quan hệ nào với những người không có đức tin, những người thuộc về một tôn giáo khác hoặc một giáo phái Kitô khác?

Eduardo Bonnín: Con có những mối quan hệ tuyệt vời với họ, tốt hơn nhiều so với những mối quan hệ mà con có với những người luôn xem mình là Kitô hữu, những người tin rằng họ đã làm được điều đó - và con muốn tin rằng tất cả điều này được thực hiện với tâm ý tốt lành. Những người Kitô hữu này tin rằng việc thực hành tôn giáo là một cứu cánh mà không phải là phương tiện để đạt được cứu cánh, chính họ lại gặp khó khăn trong việc hiểu rằng người Kitô hữu nên sống với sự hoán cải mỗi ngày, theo một quá trình ngày càng liên tục hơn, và thế nào là được ở trong mối quan hệ với Chúa, để hiểu rõ hơn, để biết rằng mình tin, hơn là tin rằng mình biết.

Một trong những điều mà con sẽ không bao giờ cảm ơn Chúa cho đủ và, không chút nghi ngờ, một trong những món quà tốt nhất mà Ngài đã ban cho con là được mời gọi nhiều lần bởi các anh chị em Tin Lành của Hoa Kỳ. Họ là những anh chị em tách rời mà con gọi là những anh chị em mà con mong mỏi.

Những lời mời khác mà con luôn chấp nhận là những lời mời có mục tiêu là cơ hội để giải thích Cursillo là gì và nó nên như thế nào. Mỗi cuộc gặp gỡ đều ấm áp, hiệu quả, và là nguồn gốc của lợi ích chung. Con có thể nói thoải mái, khi lưu ý đến sự khác biệt lớn với các cuộc họp có “tâm mức quan trọng” của OMCC (Organismo Mundial de Cursillos de Cristiandad), nơi con chưa bao giờ được lắng nghe và nơi mà các quy tắc đưa ra một hướng đi khác với những người mà chúng con, những người sáng lập, luôn cố gắng theo đuổi và sẵn lòng tiếp tục theo đuổi.

20. Giám mục Cordes: Những thách thức nào đang được đặt ra trước Giáo hội ngày nay?

Eduardo Bonnín: Con thường tự hỏi: nhu cầu cấp bách nhất của thế giới ngày nay là gì: là một dân của Giáo hội hay một Giáo hội của mọi dân? Điều cần thiết là có được những người, nam và nữ, thật sự có khả năng xác tín, quyết tâm và kiên trì.

Đã có một thời kỳ khi những điều thuộc về con người giúp bảo vệ những điều thiêng liêng. Ngày nay, chúng ta nhận ra rằng bản thân các thực tại thiêng liêng, nếu được hiện thực qua những người đảm đương chúng với niềm xác tín và đặt chúng vào đúng vị trí với sự quyết tâm và kiên trì, thì có thể trở thành những tham khảo cho tiến trình khoa học và kỹ thuật để có chiều sâu nhân bản cần thiết cho sự tiến bộ đích thực, nơi mà những người nam và nữ có thể cảm thấy mình là anh em và chị em.

Thành thật mà nói, con tin rằng một thể chế duy nhất sở hữu tất cả các phẩm chất để trở thành một xa lộ trực tiếp, rõ ràng và mạnh mẽ hướng tới tương lai, đó là Giáo hội Công giáo, với điều kiện là Giáo hội luôn hướng về con người trên thế giới, chứ không phải hướng về thế giới của con người và Giáo hội không còn tồn tại chỉ vì bản thân mình.

21. Giám mục Cordes: Theo ông, liệu Giáo hội có sẵn sàng đối diện với tương lai không?

Eduardo Bonnín: Vì ma quỷ không bao giờ nghỉ ngơi, ngay cả vào Lễ Giáng Sinh, và vì nó luôn luôn cảnh giác “như một con sư tử rống”, người Kitô hữu không thể ngủ yên.

Theo quan điểm khiêm tốn của con, sự nguy hiểm luôn giống nhau và chúng đều xuất phát từ sự vắng mặt của Thiên Chúa trong trí và tâm của con người. Những tội lỗi phổ biến hôm nay, cũng như hôm qua và mãi mãi, đều có chung một nguyên nhân. Nếu suy nghĩ kỹ, chúng ta luôn đi đến kết luận giống như các chị em của ông Lazarô khi Chúa Giêsu đến gặp họ sau cái chết của em trai họ: “Nếu Thầy ở đây, em con sẽ không chết.”

Con luôn nghĩ rằng khi Giáo hội không còn tính nhân bản vì sự yếu đuối của con cái mình, thì chính giáo hội cũng không còn là Giáo hội Kitô. Và những gì là Kitô hữu, mà thiếu đi nhân tính, thì không còn là Kitô hữu nữa.

Con tin rằng những gì là Kitô hữu xảy ra khi làn sóng biển của thế giới chạm vào vách đá của niềm tin Kitô giáo. Điều quan trọng là con người sống giữa lòng thế giới, trong thế giới của giáo dân, nơi Thiên Chúa đã đặt để họ, từ nơi đó họ nhìn thấy sức mạnh to lớn của sự hấp dẫn được thể hiện trong cuộc gặp gỡ tuyệt vời giữa những gì là nhân tính vì nó là Kitô hữu, và những gì là Kitô hữu vì nó là nhân tính. Những điều tội tệ có thể trở thành tốt đẹp trong lòng con người. Là một người con của Giáo hội, con muốn theo đuổi những gì Đức Giáo hoàng vạch ra như là đường hướng cho Thiên niên kỷ thứ ba.

Không chút nghi ngờ, việc đưa những người khác nhau đối diện với chính họ, với Chúa Kitô, và với anh em và chị em của họ là những phương tiện tốt nhất giúp chúng ta được chuẩn bị tốt hơn để tuân theo sự lãnh đạo của Giáo hội với niềm xác tín và tâm hồn hơn.

Phong Trào Cursillo 2024
ĐẠI HỘI TOÀN QUỐC LẦN THỨ 34
Đại học Hofstra
Hempstead, NY 11549
25-28 tháng 7, 2024

